

РЕШЕНИЕ

№ 2731

гр. София, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря НЕЛИ ИВ. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20221110215866 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „*****“ ЕООД, ЕИК *****, срещу наказателно постановление № 38-68 от 31.08.2022 г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което за нарушение на чл.54, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ППЗМИП), вр. чл.76, ал.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева на основание чл.118, ал.3, т.3 от ЗМИП.

С жалбата се иска отмяна на атакуваното НП поради неговата незаконосъобразност. Твърдят се допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон в хода на административнонаказателното производство, както и липса на извършено деяние. Претендира се и маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание процесуалният представител на дружеството-жалбоподател изцяло поддържа депозираната жалба и изложените в нея аргументи за отмяна на атакуваното НП. Сочи допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон в хода на административнонаказателното производство, както и липса на извършено деяние. Твърди и маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Претендира разноси.

Процесуалният представител на АНО оспорва жалбата и моли за потвърждаване на наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Счита, че нарушението било доказано по категоричен начин и правилно била определена санкционната разпоредба. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на разноските, поискани от другата страна.

Жалбата изхожда от легитимирано лице, подадена е в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, съдържа необходимите реквизити и производството е редовно образувано пред РС-София. Предвид на това съдът намира жалбата за процесуално допустима.

Софийският районен съд, след съвкупен и поотделен анализ на всички събрани по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното от фактическа страна:

На 07.09.2021 г. в 13:28:49 часа, в свой обект за обмяна на валута в гр. *****, дружеството-жалбоподател „*****“ ЕООД закупило от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД 100 000 /сто хиляди/ CHF по курс 1.8023, с левова равностойност 180 230,05 /сто и осемдесет хиляди и двеста и тридесет и 0.5/ лева. Сделката била свързана с плащане в брой на стойност над 30 000 лева, извършено от/на клиент на „*****“ ЕООД по смисъла на чл.76, ал.1 от ЗМИП. Сделката била регистрирана с издадени от обменното бюро: фискален бон № 0035474 (с вписано бордеро № 116279) от 07.09.2021 г. в 13:28:49 часа и насрещно потвърждение за продажба на валута от 07.09.2021 г., издадено от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД. В тази връзка, като „обменно бюро“, задължено лице по чл.4, т.4 от ЗМИП, дружеството-жалбоподател „*****“ ЕООД било длъжно да уведоми дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за извършеното плащане в брой на стойност над 30 000 лева до 15-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията.

Било изпратено запитване до дружеството-жалбоподател във връзка с посочената сделка, като то отговорило, че за периода от 01.01.2021 г. до 31.10.2021 г. не е изпращало такива уведомления до ДАНС, но в най-кратък срок щели да бъдат изготвени и изпратени. На 29.03.2022 г. в ДАНС постъпило писмо, с което „*****“ ЕООД изпращало информация по чл.76 от ЗМИП за извършени плащания в брой на стойност над 30 000 лева, за периода от 01.01.2021 г. до 31.10.2021 г. Сред тях било и сделката от 07.09.2021 г. с клиент „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД за покупка на 100 000 /сто хиляди/ CHF. За плащането в брой, осъществено на 07.09.2021 г., „*****“ ЕООД е следвало да предостави информацията в срок от 01.10.2021 г. до 15.10.2021 г., а то е изпратило информацията на 28.03.2022 г., което било след изтичане на срока по чл.54, ал.1 от ППЗМИП.

Предвид тези констатации, проверяващите приели, че като не е уведомило дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС в срока от 01.10.2021 г. до 15.10.2021 г.

за плащането в брой - 100 000 /сто хиляди/ CHF по курс 1.8023, с ледова равностойност 180 230,05 /сто и осемдесет хиляди и двеста и тридесет и 0.5/ лева, осъществено на 07.09.2021 г. с клиент „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, на 16.10.2021 г. **в ****, „*****“** ЕООД е извършило административно нарушение по чл.54, ал.1 от ППЗМИП, вр. с чл.76, ал.1 от ЗМИП. Проверяващите приели също така, че нарушението било пето по ред от един и същ вид в рамките на една година, поради което представлявало системно нарушение и било наказуемо по чл.118, ал.3, т.3 от ЗМИП.

Срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № ФР-10-4565 от 15.06.2022 г. за нарушение на чл.54, ал.1 от ППЗМИП, вр. с чл.76, ал.1 от ЗМИП. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил предявен на представляващ нарушителя, а последният го подписал с отбелязване, че има възражения, които ще представи в срок.

АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и издал обжалваното понастоящем Наказателно постановление № 38-68 от 31.08.2022 г., с което за нарушение на чл.54, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ППЗМИП), вр. чл.76, ал.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева на основание чл.118, ал.3, т.3 от ЗМИП.

По делото беше разпитан актосъставителят Р. Т., като показанията на същия са логични, последователни, непротиворечиви и кореспондират изцяло с констатациите, обективирани в съставения АУАН и в обстоятелствената част на наказателното постановление, поради което съдът ги кредитира напълно. Свидетелят разказа подробно за извършената проверка и констатациите от нея, като показанията му се подкрепят от приложените по делото писмени доказателства.

В издадените АУАН и НП било прието, че нарушението е извършено в град ****, тъй като там се намирало обменното бюро, в което била извършена сделката, а и дружеството било със седалище в град ****.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на дружеството-жалбоподател, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, установи следното от правна страна:

АУАН е съставен от компетентен орган. Нарушението е ясно, точно описано, като са посочени датата, мястото, начинът на извършването му и нарушените законови текстове. Актът е подписан от двама свидетели и е бил връчен на представител на юридическото лице. НП е издадено от компетентен за това орган като в съдържанието

му нарушението отново е описано подробно по дата, място и начин на извършване, отразени са нарушените законови разпоредби, както и основаниято, на което се налага санкцията. В този смисъл съдът намира, че съдържа всички съществени реквизити за редовност, посочени в чл.57 от ЗАНН и нарушителят е бил запознат с всички фактически и правни основания на административнонаказателното обвинение. Спазени са сроковете по чл.34, ал.2 от ЗАНН за съставяне на акта и шестмесечният срок по алинея 3 за издаване на наказателното постановление. При проверката на АУАН и НП съдът достигна до извода, че в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на дружеството-жалбоподател.

Съгласно разпоредбите на чл.54, ал.1 от ППЗМИП и чл.76, ал.1 от ЗМИП, лицата по чл. 4 (в случая обменното бюро) уведомяват дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции, като това трябва да стане на месечна база до 15-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, на хартиен или магнитен носител или по електронен път по образец, утвърден от директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“. От обективна страна категорично се доказва по делото, че на 07.09.2021 г. в 13:28:49 часа, в свой обект за обмяна на валута в гр. *****, дружеството-жалбоподател „*****“ ЕООД е закупило от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД 100 000 /сто хиляди/ CHF по курс 1.8023, с легова равностойност 180 230,05 /сто и осемдесет хиляди и двеста и тридесет и 0.5/ лева, като сделката е била свързана с плащане в брой на стойност над 30 000 лева, извършено от/на клиент на „*****“ ЕООД, поради което като „обменно бюро“, задължено лице по чл.4, т.4 от ЗМИП, дружеството-жалбоподател „*****“ ЕООД е било длъжно да уведоми дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за извършеното плащане в брой на стойност над 30 000 лева в срок от 01.10.2021 г. до 15.10.2021 г., а то е изпратило информацията едва на 28.03.2022 г., тоест след изтичане на срока по чл.54, ал.1 от ППЗМИП. С оглед на това от обективна страна е налице извършено нарушение на цитираните по-горе разпоредби.

В случая обаче се твърди нарушението да е било извършено в град *****, които правни изводи на наказващия орган не се споделят от съда. Касае се за бездействие на наказаното лице, тъй като то не е изпълнило в указания му срок своето законово задължение да уведоми дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, тоест деянието е осъществено чрез бездействие и мястото на извършването му е там, където е трябвало да се изпълни дължимото действие. Бездействието се е изразило в липса на уведомяване на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за осъществено плащане в

брой на стойност над 30 000 лева, извършено на 07.09.2021 г. в обменното бюро в град ****. Общозвестно е, че седалището на ДАНС, където е следвало да постъпи уведомлението, се намира в град София. Налице е липса на уведомление на ДАНС, дължимо от юридическо лице, функциониращо в град ****, но което е трябвало да извърши уведомяването в град София. Долу на страница 2 в наказателното постановление изрично е посочено, че: „На 16.10.2021 г. в **** „*****“ ЕООД, ЕИК ***** е извършило административно нарушение на чл.54, ал.1 от ППЗМИП, вр. чл.76, ал.1 от ЗМИП“, а на страница 5 в наказателното постановление е посочено, че: „Проверката на място е извършена в периода 14.03.2022 г. – 16.03.2022 г. в *****“. Следователно наказващият орган е приел, че както проверката, така и нарушението са били извършени в град ****, което не се доказва в настоящото производство. Нарушението е било извършено в град София, като в тази насока са и мотивите на ВКС, изложени в Определение № 226 от 06.12.2022 г. по ЧНД № 938/2022 г., който акт е постановен в рамките на настоящото производство по спор за подсъдност между РС-София и РС-****.

Времето, мястото, начинът на извършване на деянието и самоличността на извършителя са основни елементи на всяко едно наказателно и административнонаказателно обвинение. Всеки един от тези елементи трябва да бъде доказан по категоричен начин, за да се стигне до ангажиране отговорността на дружеството-жалбоподател. След като наказанието е наложено за извършено нарушение в град ****, то трябва да бъде доказано, че именно в това населено място е трябвало да бъде изпълнено и не е било изпълнено задължението за уведомяване на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, като недоказването на това обстоятелство е основание за оправдаване на дееца. Тежестта за доказване в случая е на АНО, който следва да ангажира доказателства установяващи категорично всички фактически обстоятелства около твърдяното нарушение, посочени в издаденото НП. Жалбоподателят не трябва да доказва, че е невинен, като всяко съмнение следва да се отчита в негова полза. Административното обвинение трябва да е доказано по несъмнен начин и не може да почива на предположения.

С оглед на изложено до тук и след като не се доказва един от основните елементи на повдигнатото обвинение, а именно посоченото от наказващия орган място на извършване на нарушението, то наказателното постановление се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

В случая и предвид изхода на делото, то основателно е искането на процесуалния представител на дружеството-жалбоподател за присъждане на сторените разноски. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а според

ал.2 на същия член, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. В съдебно заседание процесуалният представител на наказващия орган направи възражение за прекомерност на поисканите от дружеството-жалбоподател разноски за адвокатско възнаграждение. Според цитираната нормативна уредба - чл.36 от Закона за адвокатурата, вр. чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.3 от НАРЕДБА № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, то възнаграждението на адвоката в случая не може да е по-малко от 1300 лева. Въз основа на представените доказателства и списък на разноските става ясно, че дружеството-жалбоподател е заплатило в брой на адвокат П. З. уговорената сума в договора за правна защита и съдействие в размер на 1300 лева, като това е станало на 23.03.2023 г. Съдът намира, че не следва да се редуцира размерът на така заплатеното адвокатското възнаграждение, което с оглед представените доказателства досежно реалното му заплащане, не надхвърля размера на минималното възнаграждение, дължимо съгласно Наредбата за минималния размер на адвокатските възнаграждения. С оглед изложеното до тук и предвид изхода на делото, на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на дружеството-жалбоподател следва да се присъдят сторените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1300 лева, съобразно представения договор за правна защита и доказателствата за реалното заплащане на уговореното възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 и чл.63д, ал.1 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 38-68 от 31.08.2022 г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което за нарушение на чл.54, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ППЗМИП), вр. чл.76, ал.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), на „*****“ ЕООД, ЕИК ***** е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева на основание чл.118, ал.3, т.3 от ЗМИП.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) да заплати на „*****“ ЕООД, ЕИК ***** сумата от 1300 /хиляда и триста/ лева, представляваща разноски в производството за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – София град.

Съдия при Софийски районен съд: _____